

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकैः अनुगृहीतम्
॥ श्री अद्युअसअअम् ॥
(श्री अच्युतशतकम्)

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्री अच्युतशतकम् ॥

(श्री अच्युतशतकम्)

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

सिरिवेङ्कडणाहज्जो कइतक्किअसीहसव्वतन्तसतन्तो ।
वेअन्तारिअवज्जो मह सण्णिज्जेउ सइ सअं हिअअम्मि ॥

श्रीवेङ्कटनाथार्यः कवितार्किकसिंहसर्वतन्त्रस्वतन्त्रः ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मम संनिधत्तां सदा स्वयं हृदये ॥

णमह तिअसाण णाहं सच्चं दासाण अच्युअं ठिरजोइम् ।
गलुलणइतडतमालम् अहिन्दणअरोसहाअलेक्कगइन्दम् ॥ 1 ॥

नमत त्रिदशानां नाथं सत्यं दासानामच्युतं स्थिरज्योतिः ।
गरुडनदीतटतमालम् अहीन्द्रनगरौषधाचलैकगजेन्द्रम् ॥ 1 ॥

किङ्करसच्च थुई तुह सअंभुगेहिणिविलासवाहित्तमई ।
फणिआ बालेण मए पञ्जरसुअजप्पिअं व कुणउ पसाअम् ॥ 2 ॥

किङ्करसत्य स्तुतिस्तव स्वयंभूगेहिनीविलासव्याहृतमयी ।
फणिता बालेन मया पञ्जरशुकजल्पितमिव करोतु प्रसादम् ॥ 2 ॥

मइलं वि भासिअं मह किङ्करसच्च तुह कित्तिजोण्हापसरे ।
लग्गं लहउ विसुद्धिं रच्छासलिलं व तिवहआसोत्तगअम् ॥ 3 ॥

मलिनमपि भाषितं मम किङ्करसत्य तव कीर्तिज्योत्स्नाप्रसरे।
लग्नं लभतां विशुद्धिं रथ्यासलिलमिव त्रिपथगास्रोतोगतम् ॥ 3 ॥

तत्थरिणण ठविआ सोहउ तिअसाण णाह तुज्झ समाए।
वन्दित्तणमहिआणं मज्झम्मि सुईण बालिसा मज्झ थुई ॥ 4 ॥

त्रस्तरिनयेन स्थापिता शोभतां त्रिदशानां नाथ तव समाजे।
वन्दित्वमहितानां मध्ये श्रुतीनां बालिशा मम स्तुतिः ॥ 4 ॥

अम्हगुरूणम् अच्चुअ जीहासीहासणम्मि लब्धपइट्ठो।
पडिवाइअपरमट्ठो वारेसि अपण्डिअत्तणम् अम्हाणम् ॥ 5 ॥

अस्मद्गुरूणामच्युत जिह्वासिंहासने लब्धप्रतिष्ठः।
प्रतिपादितपरमार्थो वारयस्यपण्डितत्वमस्माकम् ॥ 5 ॥

हिअएसु देसिआणं जण्हइलहरीसु पुण्णचन्दो व्व फुडो।
कलुसजलेसु व हंसो कसाअकबुरेसु ठासि अच्चुअ ण खणम् ॥ 6 ॥

हृदयेषु देशिकानां जाह्नवीलहरीषु पूर्णचन्द्र इव स्फुटः।
कलुषजलेष्विव हंसः कषायकबुरेषु तिष्ठस्यच्युत न क्षणम् ॥ 6 ॥

आअममेत्तपमाणो आगोविअणं पआसणिअमाहप्पो।
सद्दहिअहिअअसुलहो दूरं मुअसि णअसच्च डोलाअन्ते ॥ 7 ॥

आगममात्रप्रमाणः आगोपीजनं प्रकाशनिजमाहात्म्यः।
श्रद्धितहृदयसुलभो दूरं मुञ्चसि नतसत्य दोलायमानान् ॥ 7 ॥

सइ खविअसअलहेअं सरणागअसच्च सच्चणाणाणन्दम्।
उल्लङ्घिअतिविहन्तम् उवणिसआणं सआइ गाअन्ति तुमम् ॥ 8 ॥

सदा क्षपितसकलहेयं शरणागतसत्य सत्यज्ञानानन्दम्।
उल्लङ्घितत्रिविधान्तम् उपनिषदां शतानि गायन्ति त्वाम् ॥ 8 ॥

कुणसि ण कीरसि केण वि ठावेसि ण सण्ठविज्जसि अणण्णठिओ।
हरसि णिहिलं ण हीरसि अहिन्दणअरिन्द अणहजोइफुरन्तो ॥ 9 ॥

करोषि न क्रियसे केनापि स्थापयसि न संस्थाप्यसेऽनन्यस्थितः।
हरसि निखिलं न ह्रियसे अहीन्द्रनगरेन्द्रानघज्योतिः स्फुरन् ॥ 9 ॥

अणुपमिअस्स वि अच्चुअ सत्ती तुह सअलधारणाइवहुत्ता।
तेण पडिवत्थुपुण्णो सुव्वसि अपडिहअणिअठिई सव्वगओ ॥ 10 ॥

अणुप्रमितस्याप्यच्युत शक्तिस्तव सकलधारणादिप्रभूता।
तेन प्रतिवस्तुपूर्णः श्रूयसेऽप्रतिहतनिजस्थितिः सर्वगतः ॥ 10 ॥

सअलाण धरणणिअमण सामित्तणणिअमसण्ठिओ सव्वतणू।
सुव्वसि अच्चुअ सव्वो सअ दंसिअकज्जकारणत्तणकबुरो ॥ 11 ॥

सकलानां धरणनियमन स्वामित्वनियमसंस्थितः सर्वतनुः।
श्रूयसेऽच्युत सर्वः स्वयं दर्शितकार्यकारणत्वकर्बुरः ॥ 11 ॥

पुरिसपहाणसरीरो भुवणाणं होसि अच्चुअ उवाआणम्।
णिअसङ्कप्पसणाहो वहसि णिमित्तत्तणं वि अभुअसत्ती ॥ 12 ॥

पुरुषप्रधानशरीरो भुवनानां भवस्यच्युतोपादानम्।
निजसङ्कल्पसनाथो वहसि निमित्तत्वमप्यद्भुतशक्तिः ॥ 12 ॥

विसमगुणङ्कुरपअरे जलं व सामण्णकारणं तुह केळी।
णिअकम्मसत्तिणिअआ अच्चुअ बम्हाइठावरन्तविसेसा ॥ 13 ॥

विषमगुणाङ्कुरप्रकरे जलमिव सामान्यकारणं तव केळिः।
निजकर्मशक्तिनियताः अच्युत ब्रह्मादिस्थावरान्तविशेषाः ॥ 13 ॥

पुरिसा तुज्झ विहूई अच्चुअ लच्छीअ इत्थिआसण्णाओ।
णत्थि परं तुज्झाणं सा वि सिरी होइ तुज्झ किम् उण इअरम् ॥ 14 ॥

पुरुषास्तव विभूतिः अच्युत लक्ष्म्याः स्त्रीसंज्ञाः ।
नास्ति परं युवयोः साऽपि श्रीर्भवति तव किं पुनरितरत् ॥ 14 ॥

ण हु तुह सरिसभ्रहिआ णाह तुमम् एव्व सव्वलोअसरण्णो ।
एआव णाणसारम् इअ मुणिउं तिअसणाह इअरविइन्ता ॥ 15 ॥

न खलु तव सदृशाभ्यधिकाः नाथ त्वमेव सर्वलोकशरण्यः ।
एतावत् ज्ञानसारम् इति ज्ञातुं त्रिदशनाथेतरविचिन्ता ॥ 15 ॥

भाइ फणिन्दउराहिव पडिवालेन्तेसु पाअडवहुत्तफला ।
अवि दुहिणप्पमुहेहिम् आणत्ती तुह अलङ्घणिज्जपहावा ॥ 16 ॥

भाति फणीन्द्रपुराधिप प्रतिपालयत्सु प्रकटप्रभूतफला ।
अपि द्रुहिणप्रमुखैः आज्ञप्तिस्तवालङ्घनीयप्रभावा ॥ 16 ॥

णिअमविहीण पउत्ती सव्वाण वि दाससच्च उद्दिसिअ तुमम् ।
सद्धणिमन्तिअबम्हण समाहिसिद्धं लहन्ति तिअसा भुत्तिम् ॥ 17 ॥

निगमविधीनां प्रवृत्तिः सर्वेषामपि दाससत्योद्दिश्य त्वाम् ।
श्राद्धनिमन्त्रितब्राह्मण समाधिसिद्धां लभन्ते त्रिदशा भुक्तिम् ॥ 17 ॥

आरज्झतिअसविलए अच्युअ णिच्चं ण ठासि जइ णाम तुमम् ।
कम्माण कप्पिआणं काहिइ कप्पन्तरेसु को णिव्वेसम् ॥ 18 ॥

आराध्यत्रिदशविलयेऽच्युत नित्यं न तिष्ठसि यदि नाम त्वम् ।
कर्मणां कल्पितानां करिष्यति कल्पान्तरेषु को निर्वेशम् ॥ 18 ॥

कप्पेसि कङ्खिआइं कप्पदुमो व्व सिरिकञ्चणलआसहिओ ।
णअसच्च सइ फलाइं णिअछाहिणिहिण्णणिच्चतावतिहुवणो ॥ 19 ॥

कल्पयसि काङ्क्षितानि कल्पद्रुम इव श्रीकाञ्चनलतासहितः ।
नतसत्य सदा फलानि निजच्छायानिर्भिन्ननित्यतापत्रिभुवनः ॥ 19 ॥

सअलाअमाण णिद्धा सअलसुराणं वि अन्तरो अप्पाणो।
सअलफलाण पसूई सअलजणाणं समो खु णअसच्च तुमम् ॥ 20 ॥

सकलागमानां निष्ठा सकलसुराणामप्यन्तर आत्मा।
सकलफलानां प्रसूतिः सकलजनानां समः खलु नतसत्य त्वम् ॥ 20 ॥

इअ सव्वाण समाणो सच्चिठिओ दाससच्च सइ परिपुण्णो।
किह वहसि पक्खवाअं पण्डवपमुहेसु पेसणं वि सहन्तो ॥ 21 ॥

इति सर्वेषां समानः सत्यस्थितो दाससत्य सदा परिपूर्णः।
कथं वहसि पक्षपातं पाण्डवप्रमुखेषु प्रेषणमपि सहमानः ॥ 21 ॥

विसमम्मि कम्ममग्गे विपरिखलन्ताण वीहलिअकरणाणम्।
णाह णिहिलाण अण्णो णत्थि तुमाहि णअसच्च हत्थालम्बो ॥ 22 ॥

विषमे कर्ममार्गे विपरिस्खलतां विह्वलितकरणानाम्।
नाथ निखिलानामन्यो नास्ति त्वन्नतसत्य हस्तालम्बः ॥ 22 ॥

णाणस्स को अविसओ अच्चुअ कलुणाअ तुज्झ को दूरठिओ।
सत्तीअ को अइभरो ता खु उवाओ तुमं चिअ सअं सिद्धो ॥ 23 ॥

ज्ञानस्य कोऽविषयः अच्युत करुणायास्तव को दूरस्थितः।
शक्तेः कोऽतिभरः तस्मात् खलूपायस्त्वमेव स्वयं सिद्धः ॥ 23 ॥

सङ्कप्पकण्णहारो किङ्करसच्च भवसाअरे अइगहिरे।
अणहो तुमं खु पोओ अप्पाण किवासमीरणेण पउत्तो ॥ 24 ॥

सङ्कल्पकर्णधारः किङ्करसत्य भवसागरेऽतिगभीरे।
अनघस्त्वं खलु पोतः आत्मनां कृपासमीरणेन प्रयुक्तः ॥ 24 ॥

अच्चुअ ण दन्ति मोक्खम् ईसरभावेण भाविआ इअरसुरा।
रत्तिं परिवट्ठेउं लक्खम् आलेक्खदिणअराण वि ण खमम् ॥ 25 ॥

अच्युत न ददति मोक्षम् ईश्वरभावेन भाविता इतरसुराः।
रात्रिं परिवर्तयितुं लक्षमालेख्यदिनकराणामपि न क्षमम् ॥ 25 ॥

अमिअरससाअरस्स व अहिन्दउरणाह णिम्मलमहग्घाइम्।
तीरन्ति ण विगणेउम् अणण्णसुलहाइ तुज्झ गुणरअणाइम् ॥ 26 ॥

अमृतरससागरस्येव अहीन्द्रपुरनाथ निर्मलमहार्घाणि।
शक्नुवन्ति न विगणयितुम् अनन्यसुलभानि तव गुणरत्नानि ॥ 26 ॥

भूसिअसुइसीमन्तो भुअइन्दउरेस सव्वगुणसीमन्तो।
खविअतिसामळमोहो मुणीण हिअएसु फुरसि सामळमोहो ॥ 27 ॥

भूषितश्रुतिसीमन्तो भुजगेन्द्रपुरेश सर्वगुणसीमान्तः।
क्षपिततृषामलमोहो मुनीनां हृदयेषु स्फुरसि श्यामळमयूखः ॥ 27 ॥

सुहलक्खणसिरिवच्छो सोहसि णिम्मुत्तविरहक्खणसिरिवच्छो।
रणदेवणसविहगओ उद्धणगलुलणइतीरवणसविहगओ ॥ 28 ॥

शुभलक्षणश्रीवत्सः शोभसे निर्मुक्तविरहक्षणश्रीवत्सः।
रणदेवनसविधगतः उद्धटगरुडनदीतीरवनसविधगजः ॥ 28 ॥

अकुमारजोव्वणठिअम् अहिन्दउरणाह अहिमअम् अणुरूवम्।
णिच्चं सहावसिद्धं सुव्वइ सूरिमहिअं सुहं तुह रूवम् ॥ 29 ॥

अकुमारयौवनस्थितम् अहीन्द्रपुरनाथाभिमतमनुरूपम्।
नित्यं स्वभावसिद्धं श्रूयते सूरिमहितं सुखं तव रूपम् ॥ 29 ॥

तिउणं तस्स विआरा अच्चुअ पुरिसोत्ति आअमगणिज्जन्ता।
अत्था तुह खु समत्ता परम्मि रूपम्मि भूसणत्थसरूवा ॥ 30 ॥

त्रिगुणं तस्य विकाराः अच्युत पुरुष इत्यागमगण्यमानाः।
अर्थास्तव खलु समस्ताः परस्मिन् रूपे भूषणास्त्रस्वरूपाः ॥ 30 ॥

णिन्ति तुमाओ अच्चुअ णिक्खविअविवक्खणिट्ठुरपरक्कमणा ।
सण्ठविअपरमधम्मा साहुपरित्ताणसप्फला ओआरा ॥ 31 ॥

गच्छन्ति त्वत्तोऽच्युत निक्षपितविपक्षनिष्ठुरपराक्रमणाः ।
संस्थापितपरमधर्माः साधुपरित्राणसत्फला अवताराः ॥ 31 ॥

हरिमणिसरिच्छणिअरुइ हरिआअन्तभुअइन्दवुरपेरन्तो ।
काले दासजणाणं कण्हघणो होसि दिण्णकालुण्णरसो ॥ 32 ॥

हरिमणिसदृक्षनिजरुचि हरितायमानभुजगेन्द्रपुरपर्यन्तः ।
काले दासजनानां कृष्णघनो भवसि दत्तकारुण्यरसः ॥ 32 ॥

गलुलणइकच्छरण्णे लक्खिज्जसि लच्छिमहिकरेणुमणहरो ।
दीसन्तबहुळदाणो दिसागइन्दो व्व खुडिअदणुइन्ददुमो ॥ 33 ॥

गरुडनदीकच्छारण्ये लक्ष्यसे लक्ष्मीमहीकरेणुमनोहरः ।
दृश्यमानबहुळदानो दिशागजेन्द्र इव खण्डितदनुजेन्द्रद्रुमः ॥ 33 ॥

मुहचन्दमोळिदिणअर मज्झिठिओ तुज्झ चिहुरभारन्धारो ।
अघडिअघडणासत्तिं सच्चं ठावेइ दाससच्च समग्गम् ॥ 34 ॥

मुखचन्द्रमौलिदिनकर मध्यस्थितस्तव चिकुरभारान्धकारः ।
अघटितघटनाशक्तिं सत्यं स्थापयति दाससत्य समग्राम् ॥ 34 ॥

परिहसिअपुण्णचन्दं पदुमसरिच्छप्पसण्णलोअणजुअळम् ।
सङ्कप्पिअदुरिआइ वि संहरिअं हरइ दाससच्च तुह मुहम् ॥ 35 ॥

परिहसितपूर्णचन्द्रं पद्मसदृक्षप्रसन्नलोचनयुगळम् ।
सङ्कल्पितदुरितान्यपि संस्मृतं हरति दाससत्य तव मुखम् ॥ 35 ॥

माहृषं तुह महिअं मङ्गळिअं तुळसिकोत्थुहृषमुहाणम्।
अच्युअ ठिरवणमालं वच्छं दंसेइ लच्छिलक्खणसुहृअम् ॥ 36 ॥

माहात्म्यं तव महितं माङ्गळिकं तुलसीकौस्तुभप्रमुखानाम्।
अच्युत स्थिरवनमालं वत्सं दर्शयति लक्ष्मीलक्षणसुभगम् ॥ 36 ॥

णिव्विसइ णिन्ततावो देवअणो देवणाअअ विहिप्पमुहो।
सीअळसन्दवहुत्तं छाहिं तुह विउळबाहुकप्पदुमाणम् ॥ 37 ॥

निर्विशति गच्छत्तापो देवजनो देवनायक विधिप्रमुखः।
शीतळसान्द्रप्रभूतां छायां तव विपुलबाहुकल्पद्रुमाणाम् ॥ 37 ॥

सङ्कप्पचन्दखोहिअ तिउणोअहिविउळबुब्बुअप्पअरेहिम्।
बम्हण्डेहि वि भरिअं किङ्करसच्च तुह कीस णु किसम् उअरम् ॥ 38 ॥

सङ्कल्पचन्द्रक्षोभित त्रिगुणोदधिविपुलबुद्बुदप्रकरैः।
ब्रह्माण्डैरपि भरितं किङ्करसत्य तव कस्मान्नु कृशमुदरम् ॥ 38 ॥

णाहिरुहं तुह णळिणं भुअईसरणअरणाह सोहइ सुहृअम्।
मज्झाठिअबम्हभमरं वच्छासणलच्छिपाअवीढसरिच्छम् ॥ 39 ॥

नाभिरुहं तव नळिनं भुजगेश्वरनगरनाथ शोभते सुभगम्।
मध्यस्थितब्रह्मभ्रमरं वत्सासनलक्ष्मीपादपीठसदृक्षम् ॥ 39 ॥

दिढपीडिअमहुकइढव सोणिअपडलपरिपाडलम्बरघडिआ।
राअइ अच्युअ मुहला रइणाहगइन्दसिङ्कला तुह रसणा ॥ 40 ॥

दृढपीडितमधुकैटभ शोणितपटलपरिपाटलाम्बरघटिता।
राजत्यच्युत मुखरा रतिनाथगजेन्द्रशृङ्खला तव रशना ॥ 40 ॥

दासाण सच्च दीसइ दाणववीराण दीहणिद्दासअणम्।
तुह उअरट्टिअतिहुवण पासाअक्खम्भसच्छअम् ऊरुजुअम् ॥ 41 ॥

दासानां सत्य दृश्यते दानववीराणां दीर्घनिद्राशयनम्।
तवोदरस्थितत्रिभुवन प्रासादस्तम्भसच्छायमूरुयुगम् ॥ 41 ॥

जाणुमणिदप्पणेण अ जङ्घामरगअकळाइआए अ धणिआ।
अच्चुअ ण मुअइ कन्ती लच्छी व सरोअलज्छणे तुह चलणे ॥ 42 ॥

जानुमणिदर्पणेन च जङ्घामरकतकळाचिकया च धन्या।
अच्युत न मुञ्चति कान्तिः लक्ष्मीरिव सरोजलाज्छनौ तव चरणौ ॥ 42 ॥

सुइसीमन्तपसूणं सोहइ णअसच्च तुज्झ सव्वसरण्णम्।
कमणखणजणिअसुरणइ पसमिअतेल्लोक्कपाअअं पअपदुमम् ॥ 43 ॥

श्रुतिसीमन्तप्रसूनं शोभते नतसत्य तव सर्वशरण्यम्।
क्रमणक्षणजनितसुरनदी प्रशमितत्रैलोक्यपातकं पदपद्मम् ॥ 43 ॥

इअ तिहुवणेक्कमूलम् आसादेन्ति अणहा अमिअसाउरसम्।
ओसहिमहिहरपासे उइअं तुम् ओसहिं व दासरुआणम् ॥ 44 ॥

इति त्रिभुवनैकमूलम् आस्वादयन्त्यनघा अमृतस्वादुरसम्।
औषधिमहीधरपार्श्वे उदितं त्वामौषधिमिव दासरुजाम् ॥ 44 ॥

सिद्धञ्जणं व सामं तुज्झ तणुं णिअविलोअणेसु खिवन्ता।
अच्चुअ लच्छिणिवासं णिच्चणिऊढं णिहिं व पेच्छन्ति तुमम् ॥ 45 ॥

सिद्धाज्जनमिव श्यामां तव तनुं निजविलोचनेषु क्षिपन्तः।
अच्युत लक्ष्मीनिवासं नित्यनिगूढं निधिमिव पश्यन्ति त्वाम् ॥ 45 ॥

विहडिअणिबिडन्धारो घडन्तजोई तिलोअएक्कगहवई।
दिट्ठिगओ जाण तुमं णमन्तसच्च ण हु ताण मोहतिआमा ॥ 46 ॥

विघटितनिबिडान्धकारो घटमानज्योतिस्त्रिलोकैकग्रहपतिः ।
दृष्टिगतो येषां त्वं नमत्सत्य न खलु तेषां मोहत्रियामा ॥ 46 ॥

विसरसम्मि विरक्ता विआरजणणेहि वि ण हु विकीरन्ता ।
जीवन्तमुक्कसरिसा अच्युत दीसन्ति पावणा तुह भक्ता ॥ 47 ॥

विषयरसे विरक्ताः विकारजननैरपि न खलु विक्रियमाणाः ।
जीवन्मुक्तसदृशाः अच्युत दृश्यन्ते पावनास्तव भक्ताः ॥ 47 ॥

गन्धव्वणअरसिमिणअ सारिच्छाणं सिरीण वणसरिआणम् ।
ण सुमरइ तुम्हगहिओ सरणागअसच्च सइमओ जीवगओ ॥ 48 ॥

गन्धर्वनगरस्वप्न सदृक्षाणां श्रीणां वनसरिताम् ।
न स्मरति त्वद्गृहीतः शरणागतसत्य सदामदो जीवगजः ॥ 48 ॥

ण महेन्ति णाणवन्ता तरङ्गडिण्डीरबुब्बुअसरिच्छाइम् ।
विहिपमुहाण पआइं घणकन्दळिकन्दकअळिखम्भसमाइम् ॥ 49 ॥

न महयन्ति ज्ञानवन्तः तरङ्गडिण्डीरबुद्बुदसदृक्षाणि ।
विधिप्रमुखाणां पदानि घनकन्दळिकन्दकदळीस्तम्भसमानि ॥ 49 ॥

पुळइअसपरसहावा पुरिसा घेतूण सामिणो तुह सीळम् ।
णाह णअसच्च सघिणा ण मुअन्ति कहं वि सव्वजणसोहदम् ॥ 50 ॥

दृष्टस्वपरस्वभावाः पुरुषा गृहीत्वा स्वामिनस्तव शीलम् ।
नाथ नतसत्य सघृणाः न मुञ्चन्ति कथमपि सर्वजनसौहार्दम् ॥ 50 ॥

माणमएसामच्छर डम्भासूआभआमरिसलोहमुहा ।
दीसन्ति ण मोहसुआ दोसा दासाण सच्च तुह भक्ताणम् ॥ 51 ॥

मानमदेर्ष्यामित्सर दम्भासूयाभयामर्षलोभमुखाः ।
दृश्यन्ते न मोहसुताः दोषा दासानां सत्य तव भक्तानाम् ॥ 51 ॥

जाण मई इअरमुही काळो सअळो वि ताण कलिवित्थारो।
जे तुह पअम्मि पवणा णत्थि कली णाअवइणअरवए ताणम् ॥ 52 ॥

येषां मतिरितरमुखी कालः सकलोपि तेषां कलिविस्तारः।
ये तव पदे प्रवणाः नास्ति कलिर्नागपतिनगरपते तेषाम् ॥ 52 ॥

अच्चासण्णविणासा अच्चुअ पेच्छन्ति तावए भत्तजणे।
मोक्खरुईण सुमग्गे मूढा दिअहअरमण्डलम्मि व छिद्दम् ॥ 53 ॥

अत्यासन्नविनाशाः अच्युत पश्यन्ति तावके भक्तजने।
मोक्षरुचीनां सुमार्गे मूढा दिवसकरमण्डल इव च्छिद्रम् ॥ 53 ॥

णितुडिअदुम्माणघणा णिम्मलगुणघडिअतारआपभारा।
भासन्तभत्तिजोण्हा णअसच्च फुरन्ति णहणिहा तुह भत्ता ॥ 54 ॥

नित्रुटितदुर्मानघनाः निर्मलगुणघटिततारकाप्राग्भाराः।
भासमानभक्तिज्योत्स्नाः नतसत्य स्फुरन्ति नभोनिभास्तव भक्ताः ॥ 54 ॥

ण हु जमविसअम्मि गई णअसच्च पअम्बुअं तुह पवण्णाणम्।
खलिआण वि जहजोगं सिक्खा सुद्धन्तकिङ्कराण व लहुई ॥ 55 ॥

न खलु यमविषये गतिः नतसत्य पदाम्बुजं तव प्रपन्नानाम्।
स्खलितानामपि यथायोग्यं शिक्षा शुद्धान्तकिङ्कराणामिव लघ्वी ॥ 55 ॥

कम्मगइदोसदुहिआ कअन्तभिउडीभुअङ्गिदंसणतत्था।
अच्चन्ति तुज्झ चळणे अच्चुअ पभट्टवम्महरसासाआ ॥ 56 ॥

कर्मगतिदोषदुःखिताः कृतान्तभ्रुकुटीभुजङ्गीदर्शनत्रस्ताः।
अर्चन्ति तव चरणौ अच्युत प्रभ्रष्टमन्मथरसास्वादाः ॥ 56 ॥

आलग्गइ तुह चलणे अच्चुअ विहिणा वि अच्चणा आअरिआ।
जा एक्कन्तिपउत्ता सेसं व सअं सिरेण पडिगेण्हसि तम् ॥ 57 ॥

आलगति तव चरणौ अच्युत विधिनाऽप्यर्चनाऽऽचरिता ।
यैकान्तिप्रयुक्ता शेषामिव स्वयं शिरसा प्रतिगृह्णासि ताम् ॥ 57 ॥

तुह मुहजोण्हादाविअ माणसससिअन्तपवहसंणिहबा हे ।
अच्युअ ण मुअसि भत्ते कळम्बगोळणिहकण्टअन्तणिअङ्गे ॥ 58 ॥

तव मुखज्योत्स्नाद्रावित मानसशशिकान्तप्रवाहसंनिभबाष्पान् ।
अच्युत न मुज्यसि भक्तान् कदम्बगोळनिभकण्टकायमाननिजाङ्गान् ॥ 58 ॥

सव्वेसु वि णिव्वेरा सरणागअसच्च गहिअसासअधम्मा ।
गअसङ्गा तुह भत्ता जन्ति तुमम् एव्व दुळ्ळहम् इअरेहिम् ॥ 59 ॥

सर्वेष्वपि निर्वेराः शरणागतसत्य गृहीतशाश्वतधर्माः ।
गतसङ्गास्तव भक्ताः यान्ति त्वामेव दुर्लभमितरैः ॥ 59 ॥

अहिवइणअरिन्द तुमम् आसण्णं वि गअणं व सइ दुग्गेज्झम् ।
विसएसु विलग्गन्ता तूरन्ता वि ण लहन्ति डोलन्तमणा ॥ 60 ॥

अहिपतिनगरेन्द्र त्वाम् आसन्नमपि गगनमिव सदा दुर्ग्राह्यम् ।
विषयेषु विलगन्तः त्वरमाणा अपि न लभन्ते डोलायमानमनसः ॥ 60 ॥

भक्ता तावअसेवा रसभरिआ सअलरक्खणोसुअरुइणा ।
करणाइ धरन्ति चिरं कङ्खिअ मोख्खा वि अच्युअ तुए ठविआ ॥ 61 ॥

भक्तास्तावकसेवा रसभरिताः सकलरक्षणोत्सुकरुचिना ।
करणानि धरन्ति चिरं काङ्क्षितमोक्षा अप्यच्युत त्वया स्थापिताः ॥ 61 ॥

ठिरगुणगिरिजणिहिं सन्तारेसि णअसच्च णिअभत्तेहिम् ।
जम्मपरिवाडिजलहिं जङ्गमठिरसेउदंसणिज्जेहि जणे ॥ 62 ॥

स्थिरगुणगिरिजनिदैः सन्तारयसि नतसत्य निजभक्तैः ।
जन्मपरिपाटिजलधिं जङ्गमस्थिरसेतुदर्शनीयैर्जनान् ॥ 62 ॥

पसमिअभवन्तरभआ पत्तं पत्तं हिअं ति परिपेच्छन्ता ।
भावेन्ति तुज्झ भत्ता पिआइहिं व णअसच्च पच्चिमदिअहम् ॥ 63 ॥

प्रशमितभवान्तरभयाः प्राप्तं प्राप्तं हितमिति परिपश्यन्तः ।
भावयन्ति तव भक्ताः प्रियातिथिमिव नतसत्य पश्चिमदिवसम् ॥ 63 ॥

पअडतिमिरम्मि भुवणे पत्तपडिड्ढाविअपरमणाणपईवा ।
णिज्जन्ति अच्चुअ तुए णिअं पअं सइ सअंपहं कअकज्जा ॥ 64 ॥

प्रकटतिमिरे भुवने पात्रप्रतिष्ठापितपरमज्ञानप्रदीपाः ।
नीयन्तेऽच्युत त्वया निजं पदं सदा स्वयंप्रभं कृतकार्याः ॥ 64 ॥

दिढतिव्वभत्तिणअणा परिपेच्छन्ता अहिन्दउरणाह तुमम् ।
पत्ता तुह साउज्जं पन्तिं पूरेन्ति पण्णइन्दमुहाणम् ॥ 65 ॥

दृढतीव्रभक्तिनयनाः परिपश्यन्तोऽहीन्द्रपुरनाथ त्वाम् ।
प्राप्तास्तव सायुज्यं पङ्क्तिं पूरयन्ति पन्नगेन्द्रमुखानाम् ॥ 65 ॥

संणअसुळहम् अच्चुअ समाहिसोवाणकमविळम्बविमुहिआ ।
सरणं गन्तूण तुमं मुत्ता मुउउन्दखत्तबन्धुप्पमुहा ॥ 66 ॥

सन्नतसुलभमच्युत समाधिसोपानक्रमविलम्बविमुखिताः ।
शरणं गत्वा त्वां मुक्ता मुचुकुन्दक्षत्रबन्धुप्रमुखाः ॥ 66 ॥

देवाण पसुसमाणो जन्तू गन्तूण देवणाह तुह पअम् ।
तेहिं चिअ सव्वेहिं संसरमाणेहि होइ सइ दिण्णबळी ॥ 67 ॥

देवानां पशुसमानो जन्तुर्गत्वा देवनाथ तव पदम् ।
तैरेव सर्वैः संसारमाणैर्भवति सदा दत्तबलिः ॥ 67 ॥

मोहन्धारमहण्णव मुच्छिअमाआमहारअणिपच्चूहो ।
अच्चुअ तुज्झ कडक्खो विमुत्तिपत्थाणपुडमपरिअरबन्धो ॥ 68 ॥

मोहान्धकारमहार्णव मूर्छितमायामहारजनिप्रत्यूषः ।
अच्युत तव कटाक्षो विमुक्तिप्रस्थानप्रथमपरिकरबन्धः ॥ 68 ॥

मोक्खसुहरुक्खमूलं मोहजराउरमहारसाअणपवरम् ।
सअलकुसलेक्खेत्तं किङ्करसच्च तुह कित्तणम् अमिअणिहम् ॥ 69 ॥

मोक्षसुखवृक्षमूलं मोहजरातुरमहारसायनप्रवरम् ।
सकलकुशलैकक्षेत्रं किङ्करसत्य तव कीर्तनममृतनिभम् ॥ 69 ॥

णत्थि अहिक्कमणासो विच्छेअम्मि वि ण पच्चवाअपसङ्गो ।
सप्पा वि तुह सपज्जा रक्खइ अच्चुअ महत्तरादु भआदो ॥ 70 ॥

नास्त्यमिक्रमनाशो विच्छेदेऽपि न प्रत्यवायप्रसङ्गः ।
स्वल्पाऽपि तव सपर्या रक्षत्यच्युत महत्तरात्भयात् ॥ 70 ॥

अपसाए अपसण्णा तुज्झ पसाअम्मि दाससच्च पसण्णा ।
आरज्झा होन्ति परे किं तेहि पसङ्गलम्भिअपहावेहिम् ॥ 71 ॥

अप्रसादे अप्रसन्नाः तव प्रसादे दाससत्य प्रसन्नाः ।
आराध्या भवन्ति परे किं तैः प्रसङ्गलम्भितप्रभावैः ॥ 71 ॥

इअरतिअसा पसण्णा किङ्करसच्च मह किं णु काहिन्ति हिअम् ।
णीहारघणसएहिं णहु पूरिज्जइ कहं वि चाअअतिण्हा ॥ 72 ॥

इतरत्रिदशाः प्रसन्नाः किङ्करसत्य मम किं नु करिष्यन्ति हितम् ।
नीहारघनशतैः न खलु पूर्यते कथमपि चातकतृष्णा ॥ 72 ॥

अणुगअसुहमिअतिण्हा अच्चुअ वीसमइ तुज्झ मामअतिण्हा ।
पवहेसु पसरिआए आसिअपवहन्तघणकिवासरिआए ॥ 73 ॥

अनुगतसुखमृगतृष्णा अच्युत विश्राम्यति तव मामकतृष्णा ।
प्रवाहेषु प्रसृतायाः आश्रितप्रवहद्भनकृपासरितः ॥ 73 ॥

विअलसअलङ्गविसमे धम्मे णअसच्च धअणिहे धारेन्तो ।
कन्तारपन्थओ विअ खळन्तचळणोम्हि काअरविसीरन्तो ॥ 74 ॥

विकलसकलाङ्गविषमान् धर्मान् नतसत्य ध्वजनिभान् धारयन् ।
कान्तारपान्थक इव स्वलच्चरणोऽस्मि कातरविशीर्यमाणः ॥ 74 ॥

ठिरधम्मवम्मथइअम् अधम्मपवणाण अग्गखन्धपउत्तम् ।
अघडन्तविपडिसारम् अच्युअ मं हससि णूण लच्छिसमक्खम् ॥ 75 ॥

स्थिरधर्मवर्मस्थगितम् अधर्मप्रवणानामग्रस्कन्धप्रवृत्तम् ।
अघटमानविप्रतीसारम् अच्युत मां हससि नूनं लक्ष्मीसमक्षम् ॥ 75 ॥

तरिउम् अच्युअ दुरिअम् इमम्मि देहम्मि एक्कदिअहे वि कअम् ।
काळो अळं ण सअळो कळुणाए तुज्झ पुण्णपत्तं म्हि इमो ॥ 76 ॥

तरितुमच्युत दुरितम् अस्मिन् देह एकदिवसेऽपिकृतम् ।
कालोऽलं न सकलः करुणायास्तव पूर्णपात्रमस्म्ययम् ॥ 76 ॥

अच्युअ तुज्झ गुणाणं मह दोसाणं वि णत्थि कुत्थ वि गणणा ।
तह वि जओ पुढमाणम् अहिअं लीणाण होइ ण हु दोब्बळ्ळम् ॥ 77 ॥

अच्युत तव गुणानां मम दोषाणामपि नास्ति कुत्रापि गणना ।
तथापि जयः प्रथमानाम् अधिकं लीनानां भवति न खलु दौर्बल्यम् ॥ 77 ॥

रत्तिं दिअहम् अच्युअ तुडिअपडन्ताइ आउदुमखण्डाइम् ।
दट्ठुण वि दरिअमणं बालम् एणिंह वि भरसु मम् अपमत्तो ॥ 78 ॥

रात्रिं दिवसमच्युत त्रटितपतन्त्यायुर्द्रुमखण्डानि ।
दृष्ट्वापि दृप्तमनसं बालमिदानीमपि भरस्व मामप्रमत्तः ॥ 78 ॥

णीसाससङ्कणिज्जे देहे पडळन्तसळिलबिन्दुसरिच्छे ।
मुणसि णअसच्च तुं मं जरन्त करणे वि दीहजोव्वणतिण्हम् ॥ 79 ॥

निश्वासशङ्कनीये देहे पटलान्तसलिलबिन्दुसदृक्षे ।
जानासि नतसत्य त्वं मां जरत्करणेऽपि दीर्घयौवनतृष्णम् ॥ 79 ॥

अमुणिअणिअकाअव्वं तिळग्गमुणिएसु मं वि पडिऊळ्ळगइम् ।
इअ णिअसहावविळ्ळिअं हाउं दासाण सच्च णहु तुह जुत्तम् ॥ 80 ॥

अज्ञातनिजकर्तव्यं यदृच्छज्ञातेषु मामपि प्रतिकूलगतिम् ।
इति निजस्वभावव्रीडितं हातुं दासानां सत्य न खलु तव युक्तम् ॥ 80 ॥

कोहं किं करणिज्जं परिहरणिज्जं वि किंति जाणसि सव्वम् ।
तीरसि अ तं हिअं मह तिअसेसर कुणसु णिअहिअअणिक्खित्तम् ॥ 81 ॥

कोऽहं किं करणीयं परिहरणीयमपि किमिति जानासि सर्वम् ।
शक्नोषि च तद्धितं मम त्रिदशेश्वर कुरुष्व निजहृदयनिक्षिप्तम् ॥ 81 ॥

एणिह उवरिं वि इमो गुणगहिओ दारुपुत्तओ व परवसो ।
तस्स वि मह तिअसेसर तीसु वि करणेसु होसु सुहसङ्कप्पो ॥ 82 ॥

इदानीमुपर्यप्ययं गुणगृहीतो दारुपुत्रक इव परवशः ।
तस्यापि मम त्रिदशेश्वर त्रिष्वपि करणेषु भव सुखसङ्कल्पः ॥ 82 ॥

णिअकम्मणिअळजुअळम् अच्चुअ काऊण मह पिअप्पिअवग्गे ।
काहे घोरकळेवर काराघरकुहरणिग्गअं काहिसि मम् ॥ 83 ॥

निजकर्मनिगळयुगळम् अच्युत कृत्वा मम प्रियाप्रिय वर्गे ।
कदा घोरकलेबर कारागृहकुहरनिर्गतं करिष्यसि माम् ॥ 83 ॥

हद्दे तुमम्मि कइआ विस्समिअं बम्हधमणिमग्गणिहिन्तम् ।
दिणअरदिण्णग्गकरम् अच्चुअ दच्छिहिसि दइअडिम्भं विअ मम् ॥ 84 ॥

हार्दे त्वयि कदा विश्रान्तं ब्रह्मधमनिमार्गगमिष्यन्तम् ।
दिनकरदत्ताग्रकरम् अच्युत द्रक्ष्यसि दयितडिम्भमिव माम् ॥ 84 ॥

काहे अमाणवन्ता अग्निमुहा आइवाहिआ तुह पुरिसा।
अइळङ्गेहिन्ति मिमम् अच्युत तमगहणतिउणमरुकन्तारम् ॥ 85 ॥

कदा अमानवान्ता अग्निमुखा आतिवाहिकास्तव पुरुषाः।
अतिलङ्घयिष्यन्ति माम् अच्युत तमोगहनत्रिगुणमरुआन्तारम् ॥ 85 ॥

लङ्घिअविरआसरिअं लम्भिअसइसुद्धसत्तमअसोम्मतणुम्।
कअबम्हालङ्कारं काहिसि णअसच्च किङ्करं काहे मम् ॥ 86 ॥

लङ्घितविरजासरितं लम्भितसदाशुद्धसत्त्वमयसौम्यतनुम्।
कृतब्रह्मालङ्कारं करिष्यसि नतसत्य किङ्करं कदा माम् ॥ 86 ॥

संसारसाअराओ उक्खित्तं तिअसणाह फुरिआळोअम्।
काहेकाहिसि हिअए कोत्थुहमणिदप्पणं व लच्छिपुळइअम् ॥ 87 ॥

संसारसागराद् उत्क्षिप्तं त्रिदशनाथ स्फुरितालोकम्।
कदा करिष्यसि हृदये कौस्तुभमणिदर्पणमिव लक्ष्मीपुलकितम् ॥ 87 ॥

काहे तुह पअपउमे होहिमि णअसच्च केळिकन्ततिहुवणे।
मअणरिउमउडमण्डण सुरसरिआसोत्तसूइअमहुप्पवहे ॥ 88 ॥

कदा तव पदपद्मे भविष्यामि नतसत्य केळिक्रान्तत्रिभुवने।
मदनरिपुमकुटमण्डन सुरसरित्त्रोतस्सूचितमधुप्रवाहे ॥ 88 ॥

उवणिसआसिरकुसुमम् उत्तंसेऊण तुह पअम्बुअजुअळम्।
दइओ होहिमि कइआ दासो दासाण सच्च सूरिसरिच्छो ॥ 89 ॥

उपनिषच्छिरःकुसुमम् उत्तंस्य तव पदाम्बुजयुगळम्।
दयितो भविष्यामि कदा दासो दासानां सत्य सूरिसदृक्षः ॥ 89 ॥

अउणोणिउत्तिजोग्गम् ओआरविहारसहअरत्तणधणिअम्।
अप्पसमभोअमेत्तम् अणुहोहिसि देवणाह काहे णु मिमम् ॥ 90 ॥

अपुनर्निवृत्तियोग्यम् अवतारविहारसहचरत्वधन्यम्।
आत्मसमभोगमात्रम् अनुभविष्यसि देवनाथ कदा नु माम् ॥ 90 ॥

इअ फुडमणोरहं मम् एआरिसवअणमेत्तसारं वसअम्।
कुणसु णिअ गुणगणेहिं सच्चं दासाण सच्च सइ सच्छन्दो ॥ 91 ॥

इति स्फुटमनोरथं माम् एतादृशवचनमात्रसारं वशगम्।
कुरुष्व निजगुणगणैः सत्यं दासानां सत्य सदा स्वच्छन्दः ॥ 91 ॥

बाळपवगोव्व तरळो मारुइजाइत्ति साअरं तरिउमणो।
पत्थेमि तुमम् अच्युअ कड्ढिअपअपउम खमसु मह कावेअम् ॥ 92 ॥

बालप्लवग इव तरळो मारुतिजातिरिति सागरं तरितुमनाः।
प्रार्थये त्वामच्युत काङ्क्षितपदपद्म क्षमस्व मम कापेयम् ॥ 92 ॥

अच्युअ विसअक्कन्तं भवण्णवावत्तभमिणिबुडुज्जन्तम्।
जणणी थणन्धअं विअ मम् उद्धरिऊण सेवसु सअं पच्छम् ॥ 93 ॥

अच्युत विषयाक्रान्तं भवार्णवावर्तभ्रमिनिमज्जन्तम्।
जननी स्तनन्धयमिव मामुद्धृत्य सेवस्व स्वयं पथ्यम् ॥ 93 ॥

कम्ममअघम्मतविअं सुहमिअतिण्हाहि काहि वि अतण्णाअम्।
कारेसु णिव्वुअं मं करआसिसिरोहि अच्युअ कडक्खेहिम् ॥ 94 ॥

कर्ममयघर्मतप्तं सुखमृगतृष्णाभिः काभिरप्यनार्द्रम्।
कारयस्व निर्वृतं मां करकाशिशिरैरच्युत कटाक्षैः ॥ 94 ॥

तुह चिन्तणविमुहाणं दिट्ठिविसाणं व दंसणाउ मोएन्तो।
अमिअमुहाणं विअ मम् अच्युअ भत्ताण णेसु णअणासारम् ॥ 95 ॥

तव चिन्तनविमुखानां दृष्टिविषाणामिव दर्शनान्मोचयन्।
अमृतमुखानामिव माम् अच्युत भक्तानां गमय नयनासारम् ॥ 95 ॥

विसमिळिअमहुणिहेसु अ तणपडिमेसु अ पडिग्गहेसु पळुठिअम्।
अमिअणिहिम्मि व अच्चुअ ठावेसु तुमम्मि णिम्ममं मह हिअअम् ॥ 96 ॥

विषमिळितमधुनिभेषु च तृणप्रतिमेषु च प्रतिग्रहेषु प्रलुठितम्।
अमृतनिधाविवाच्युत स्थापय त्वयि निर्ममं मम हृदयम् ॥ 96 ॥

णिच्चम् इमम्मि किवणे णिक्खिव णमन्त सच्च णिहिसारिच्छे।
पवहन्तणहपहाझर पसमिअपणमन्तसञ्जरे तुह चलणे ॥ 97 ॥

नित्यमस्मिन् कृपणे निक्षिप नमत्सत्य निधिसदृक्षौ।
प्रवहन्नखप्रभाझर प्रशमितप्रणमत्सज्ज्वरौ तव चरणौ ॥ 97 ॥

सरणागओत्ति जणिए जणवाए वि जइ अच्चुअ ण रक्खसि मम्।
होज्ज खु साअर घोसो साअरपुळिणम्मि तारिसं तुह वअणम् ॥ 98 ॥

शरणागत इति जनिते जनवादेऽपि यद्यच्युत न रक्षसि माम्।
भवेत् खलु सागरघोषः सागरपुळिने तादृशं तव वचनम् ॥ 98 ॥

णिक्खित्तो म्हि अ अगई णिवुणेहि तुमम्मि णाह कारुणिएहिम्।
ते तुह दट्ठुण पिए णिहुअं णअसच्च भरसु अप्पाण भरम् ॥ 99 ॥

निक्षिप्तोऽस्मि चागतिः निपुणैस्त्वयि नाथ कारुणिकैः।
तांस्तव दृष्ट्वा प्रियान् निभृतं नतसत्य भरस्वात्मनो भरम् ॥ 99 ॥

णअसच्च पक्कणाणिअ गळिअचिलाअभमणिअकुमारं व णिवो।
होज्जन्तजोव्वणवहुं वरोव्व मं लहसु मन्तिअणविण्णविअम् ॥ 100 ॥

नतसत्य पक्कणानीत गळितकिरातभ्रमनिजकुमारमिव नृपः।
भविष्यद्यौवनवधूं वर इव मां लभस्व मन्त्रिजनविज्ञापितम् ॥ 100 ॥

इअ कइतक्किअकेसरि वेअन्ताअरिअवेङ्कडेसविरइअम्।
सुहअम् अच्चुअसअअं सहिअअहिअएसु सोहउ समग्गगुणम् ॥ 101 ॥

इति कवितार्किककेसरि वेदान्ताचार्यवेङ्कटेशविरचितम्।
सुभगमच्युतशतकं सहृदयहृदयेषु शोभतां समग्रगुणम् ॥ 101 ॥

॥ इति अच्युतशतकं समाप्तम् ॥
कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥